

Sygn. akt IV KO 15/22

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie zażalenia pełnomocnika **P. J.**
na postanowienie prokuratora del. do Prokuratury Krajowej z dnia 20 grudnia 2021
r. o odmowie wszczęcia śledztwa, sygn. akt 1001-14.Ds.(...)
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 kwietnia 2022 r.,
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w O.
z dnia 27 stycznia 2022 r., sygn. akt II Kp (...)
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..

UZASADNIENIE

Wskazany wyżej postanowieniem Sąd Rejonowy w O. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie do rozpoznania sprawy o sygn. akt II Kp 112/22, innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Wniosek argumentowano przede wszystkim tym, że przedmiotowe postępowanie dotyczy zarzutu z art. 231 § 1 k.k. stawianego Prezesowi Sądu Rejonowego w O., który pozostaje w relacji zależności służbowej ze wszystkimi sędziami tego Sądu, w tym również II Wydziału Karnego – sądu miejscowo właściwego. Zdaniem wnioskującego Sądu okoliczność ta może zatem wywołać w opinii publicznej przekonanie o braku bezstronności w rozpoznaniu sprawy przez miejscowo właściwy Sąd.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w O. jest zasadny.

W przedmiotowej sprawie ziściły się bowiem przesłanki, które uzasadniają skorzystanie z art. 37 k.p.k. Zmiana właściwości sądu, o której mowa w tym przepisie, ma służyć wyeliminowaniu potencjalnego zagrożenia dla dobra wymiaru sprawiedliwości związanego z faktem rozpoznania sprawy przez sąd właściwy. Zagrożenie to może wiązać się m.in. z wystąpieniem okoliczności, które w realiach konkretnej sprawy mogą stwarzać w odbiorze opinii publicznej wątpliwości co do możliwości bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy przez ten sąd. W grę wchodzić mogą także okoliczności rzutujące na swobodę orzekania sądu.

Jak akcentowano w rozpoznawanym wniosku, przed Sądem Rejonowym w O. ma być rozpoznana sprawa z zażalenia pełnomocnika P. J. na postanowienie prokuratora, w sprawie zarzutu stawianego Prezesowi Sądu Rejonowego w O. z art. 231 § 1 k.k., mającego polegać na przekroczeniu przezeń uprawnień poprzez odmowę dopuszczenia P. J. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w O..

W tej sytuacji, nie ma wątpliwości co do tego, że z uwagi na zależność służbową, jaka występuje pomiędzy Prezesem a wszystkimi sędziami pełniącymi służbę w podległym mu Sądzie, zachodzi konieczność delegowania przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi celem zapewnienia warunków do autonomicznego i obiektywnego w odbiorze zewnętrznym przeprowadzenia postępowania zażaleniowego. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w odbiorze tym może budzić wątpliwości fakt, że sprawa, której stroną jest przełożony służbowy wszystkich sędziów orzekających we wskazanym wyżej Sądzie, byłaby rozpoznawana przez Sąd, którego skład tworzyłby jeden z tych sędziów.

Sąd Najwyższy uwzględniając wniosek uznał zatem, że rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w K. uwzględni nie tylko wskazany wcześniej aspekt wykluczenia wszelkich zastrzeżeń co do bezstronnego rozstrzygnięcia sprawy, ale także kontekst ekonomiki procesowej, związany z nieznaczną odległością Sądu wyznaczonego w myśl art. 37 k.p.k. od siedziby Sądu właściwego miejscowo.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji postanowienia.